

ještěrek. Tyto omyly vedly pak k mnohým závěrům a úvahám v odborné literatuře. — Náš hraboš vodní je ve vší literatuře označován jako *Arvicola amphibius*. V poslední době se přišlo na to, že *A. amphibius* je druh nebo rasa výhradně ostrovní (Brižské ostrovy) a nikdy se odtamtud nerozšířil. Náš hraboš vodní je pak *Arvicola schermani*, již dávno stanovený na středoevropském materiálu a zase zapomenutý.

Druhou vadou bylo málo pochopení pro t. zv. depositáře. Spokojili se jen s několika kusy, z nichž se jeden vystavil, ostatní zapadly. Tím se vysvětluje, že se teprve nedávno poznalo, že v Čechách a na Moravě žijí dokonce dva druhy myši domácí, že v okolí Prahy převládá nad myši domácí myš polní, že jsou u nás tři druhy skokanů, dva druhy myši lesní, v zimě dvě rasy ořešníků, na Moravě jediný náš endemit, karpatský čolek, popsán až 1880 cizím autorem. Postačilo však konstatování čolka domácího. — Moderní zoologický výzkum umožní jen veliké množství materiálu.

Třetím bolavým bodem je potíž s literaturou. Naši předchůdci drželi se jen s několika, někdy ne nejlepšími děl rakouských autorů, ačkoliv existovala výborná vědecká literatura francouzská a anglická. Bylo-li pak něco z této literatury zastoupeno v našich knihovnách, zůstalo tam většinou s nerozřezanými stránkami. A vědecká práce je možná přece jen pomocí velikých děl monografických a ne pouze regionálních. Tato mezera se ovšem jen velmi pomalu dnes zaplňuje. V odborné literatuře proto stále ještě čteme nemožné zprávy o některých druzích, žijících na našem státním území. Naši zoologové chtěli u nás mít vše, co žilo a dýchalo v sousedství. Po té stránce na př. PRAŽAKOVY práce zoologické šalby. Je vidno, že jen díla provázená dobře konservovanými doklady mají skutečnou vědeckou cenu.

Vznikem Československé republiky připadl nám ovšem úkol moderního vlastivědného výzkumu, založeného na široké základně. Zoologické oddělení Národního musea, aby se stalo centrem moderního systematického vlastivědného zoologického výzkumu, založilo sbírky zvířeny Československa na široké basi zvířeny mediteranní a východu Evropy. Cesty na jih a na vých. Evropy slouží systematickému sběru materiálu od severní Afriky až po Rumunsko.

Moderní vlastivědná práce je velmi složitá. Přináší však nečekané výsledky. Tak byl nalezen u Prahy nad Trojou na stepní formaci malý krísek, který normálně žije na asijských stepích. V jižní Evropě je vzácný, u Prahy žije jen na malé ploše o rozloze jen asi na $\frac{1}{3}$ plochy Václavského náměstí. Na té je však velmi hojný. — Bylo zjištěno, že naše liška náleží rase *Vulpes vulpes crucigera* a jiné zajímavé poznatky.

Svoji přednášku doložil Dr. ŠTĚPÁNEK četnými doklady.

Dále promluvil DR. T. O. HIRST na téma: „Nové směry mořského a biologického badání“. Podal přehled biologického výzkumu evropských moří. Pojednal o strojích sestavených Dánem PETERSENEM pro výzkum mořského dna, nastínil jak určité podmínky v dané oblasti vytvářejí živočišné společenstvo. Předložil krásné kolekce šesti mořských živočišných společenstev a pojednal o nich s podotknutím, které druhy z oněch společenstev jsou užitečné člověku.

Dr. MILOŠ DEYL nastínil „Rozšíření některých zajímavých druhů rostlin na Podkarpatské Rusi“. Uvedl, že při posuzování květeny určitého kraje vždy rozeznáváme druhy hojně a druhy vzácně. Veliký význam má tu teplomilná květena. Ta vlastně skoro vyhybnula, poněvadž k nám ustupovala arktická květena. S ústupem ledovců postupovala pak znovu květena od jihu k nám.

Arktická květena dnes zaujala relativně severní svahy, jižní květena obsadila jižní svahy. Dále se stará arktická květena zachytila na vápencích, kdežto jižní květena vyhledala krystalické břidlice.

Pokud jde o rozšíření druhů, i dnes mají některé druhy značnou expansivnost, jiné naopak velmi malou. Staré druhy mají expansivnost malou, jsou však na stanovištích odolnější než ostatní. Nemají kompaktního naleziště. Jsou to relikt — na př. šerík a j.

Vývojové centrum teplomilné květeny je na Balkáně. Odtud zasahuje tato květena až na Podk. Rus. Severněji už jí není. Horské druhy pak pocházejí buď z Alp, ze severu, nebo z Transylvánských Alp a z Karpat. Ze všech těchto tří oblastí něco zůstalo z každého proudu na Podk. Rusi.

Dr. Vlast. Zázvorka.

Kratší sdělení.

Další lokality Montagnites De Candollei Fr. v Čes. Středohoří.

Ku svým dřívějším zprávám o nálezu květovky v roč. 1933 p. 54 a 1936 p. 62. připojuji další nálezy, které jsem učinil o letošních prázdninách, 30. června.

Montagnites De Candollei
Fr. Černodoly u Loun.
(Zmenšeno.) Foto: Šimr.

1. Kiesberg (293 m) u Třtění na jz. od Třebivlic. — Svah jv., půda sypká, hluboká, žlutohnědá, rostlinná společnost: *Festuca sulcata*, *F. vallesiaca*, *Medicago falcata*, *Falcaria Rivini*, *Nonea pulla*, *Astragalus exscapus*, *A. austriacus*, *Oxytropis pilosa*, *Rapistrum perenne* a *Stipa capillata*. Z mechů *Syntrichia ruralis*, *Bryum capillare*, *Pottia trunculata*, *Pterigoneurum pusillum*, z lišejníků *Parmelia Pakornyi*, *Cladonia alcicornis*, *Cl. strepsilis*, *Cl. rangiformis*, z Gasteromycetů pak *Lycoperdon spadiceum* a *Gastrosporium simplex*. — 2 zaslých kusy.

2. Štrumpflův vršek těsně pod Kiesbergem. — Svah vých., půda rovněž sypká, hluboká a žlutohnědá. Porost tvoří *Stipa capillata*, *Festuca sulcata*, *F. vallesiaca*, *Astragalus exscapus*, *A. danicus*, *Rapistrum perenne*, *Centaurea rhenana*, *C. scabiosa*, *Medicago falcata*, mechy *Syntrichia ruralis*, *Bryum capillare*, *Encalypta vulgaris*, lišejníky *Parmelia Pokornyi*, *Cladonia alcicornis*, *Cornicularia tenuissima* a *Toninia coeruleonigricans*. Z břichatek rostly poblíž *Lycoperdon spadiceum*, *Talostoma mammosum* a *Gaster minimus*. — Jediný, suchý a k zemi přitisklý exemplář.

Na všech čtyřech nalezištích v xerothermní oblasti středoevropské roste květovka v hluboké a sypké půdě, tedy stejně jak uvádí z Uher i HOLLÓS.

Jan Šimr.